

jak zápisy, tak hranice dělených parcel jsou prozatímni; v mapě pozemkové knihy a v mapě katastrální se dělení takových parcel neprovede. Konečné zápisy a zákresy se provedou podle pomůcek pro opravu pozemkové knihy a provedení změny v pozemkovém katastru, dodaných místním komisařem pro agrární operace nejpozději do čtyř let od započetí scelovacích prací. Soud vede ve zvláštním seznamu v patrnosti parcely prozatímne dělené a dohlíží z úřední povinnosti na dodržení čtyřleté lhůty; projde-li lhůta marně, oznámí to zemské komisi pro agrární operace.

§ 3.

Tento zákon nabude účinnosti pro zemi Moravskoslezskou dnem vyhlášení; provedou jej ministři spravedlnosti, zemědělství a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Meissner v. r.

Bradáč v. r.

Dr. Trapl v. r.

107.

Vládní nařízení

ze dne 30. června 1932,

kterým se mění a doplňují některé předpisy o jízdě motorovými vozidly.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 3 zákona ze dne 16. července 1931, č. 124 Sb. z. a n., kterým se provádí Mezinárodní úmluva o jízdě motorovými vozidly ze dne 24. dubna 1926 a vydávají se některé zatímné předpisy o jízdě motorovými vozidly:

Čl. I.

Předpisy o jízdě motorovými vozidly, platné na území republiky československé, mění se a doplňují těmito ustanoveními:

ODDÍL PRVNÍ.

Konstrukce a výstroj motorových vozidel, vyjímajíc ta cizozemská vozidla, která mají mezinárodní osvědčení podle Mezinárodní úmluvy z r. 1926.

§ 1.

Každé motorové vozidlo, které má výfuk, musí být opatřeno zařízením, jež tlumí hluk

výfukem působený na míru co nejmenší (tlumičem výfuku). Zařízení umožňující volný výfuk není přípustno. Výfuk nesmí vyústiti tak, aby plyny (páry) z něho vycházející vřily prach.

§ 2.

(1) Kola motorových vozidel a jejich vlečných nebo přívěsných vozů musí být opatřena pryžovými (gumovými) obručemi nebo obručemi jiného druhu, avšak aspoň téže pružnosti. Za vlečné vozy nepokládají se: vozy potahové připojené k motorovému vozidlu, vlečené vozy hasičských vozidel, vlečené vozy používané k silničním pracím a vlečené nářadí.

(2) Ustanovení odst. 1. neplatí pro ty motorové pluhy a traktory používané v zemědělství, které nemohou jeti rychleji než 12 km za hodinu, i když se jich používá vedle jejich vlastního určení k dopravě břemen.

(3) Vnější kraje nábojů kol nesmějí vyčnívat z ostatního vnějšího obrysu vozidla.

§ 3.

(1) Každé motorové vozidlo musí být opatřeno buď dvěma od sebe neodvislými soustavami brzd nebo jednou soustavou, ovládanou dvojím od sebe neodvislým řídicím ústrojím, z nichž každé může působiti, i když se druhé stane vadným. Ve všech případech musí být každá brzdová soustava účinná a rychle působivá.

(2) Na motorových vozidlech — s výjimkou motorových vozidel o 2 kolech (ať s přívěsným vozíkem či bez něho) — musí být, pokud mají sklo před řídicím, na tomto skle stírač deště nebo jiné opatření, jímž lze dosíci rovnocenného účinku.

§ 4.

(1) Jakmile vlastní váha motorového vozidla převyšuje 350 kg, musí být vozidlo opatřeno zařízením, jež umožňuje uvést je se sedadla řídicího motorem do chodu zpět.

(2) Nákladní automobily, jichž celková váha (vlastní váha a největší zatížení, prohlášené při schvalování za přípustné) převyšuje 2000 kg, dále autobusy vůbec, jakož i ostatní automobily, jichž celková váha převyšuje 3500 kg, musí být opatřeny zvláštním zařízením, které je s to zameziti za všech okolností samovolné sjetí nazpět.

(3) Všechna nákladní motorová vozidla, jakož i autobusy a všechna uzavřená motorová vozidla osobní, musí být opatřeny zpět-

ným zrcadlem, jež umožňuje řidiči viděti nazad.

§ 5.

(1) Motorová vozidla musí býti opatřena svítilnami zpředu viditelnými za účelem poznání bočních obrysů vozidla za tmy nebo mlhy, a to podle těchto předpisů:

a) Motorová vozidla o 2 kolech bez přivěšeného vozíku (sidecaru) musí míti alespoň jednu dobře svítící svítilnu s bezbarvým sklem.

b) Motorová vozidla o 2 kolech s přivěšeným vozíkem (sidecarem) musí míti vedle svítilny zmíněné pod písm. a) ještě druhou svítilnu, vyhovující stejným požadavkům a umístěnou tak, aby označovala vnější obrys tohoto vozíku.

c) Ostatní motorová vozidla musí býti opatřena alespoň dvěma dobře svítícími svítilnami s bezbarvými skly, jež jsou umístěny tak, aby vyznačovaly přibližně boční obrysy vozidla.

(2) Motorová vozidla zmíněná v předchozím odstavci pod písm. c) musí míti vpředu dvě, ostatní pak jedno osvětlovací zařízení (reflektor), umožňující osvětlovati účinně dopředu cestu na dostatečnou vzdálenost bílým nebo žlutavým světlem, jestliže již svítilny uvedené v odst. 1. tomuto účelu zároveň nevyhovují. Tato vzdálenost musí býti nejméně 100 m, je-li motorové vozidlo schopno jeti rychlostí větší než 30 km za hodinu. Osvětlovací zařízení, která jsou s to oslňovati jiné osoby používající jízdní dráhy, musí býti tak zařazena, aby bylo možno odstraniti oslňení, kdykoli je toho třeba, a ponechati při tom takové světlo, aby cesta byla účinně osvětlena na vzdálenost alespoň 25 m.

(3) Všechna motorová vozidla — po případě, mají-li jeden neb několik vlečných vozů, poslední vlečný vůz (§ 2, odst. 1.) — musí býti vzadu opatřena svítilnou s bezbarvým sklem, která by jasně osvětlovala značku evidenční, na zádi vozidla nebo vlečného vozu umístěnou (§ 10), která by však nevrhala bílého světla nazad. Tato svítilna může býti nahrazena osvětlovacím zařízením s průsvitným nápisem značky.

(4) Má-li vozidlo i rozeznávací značku státní příslušnosti (§§ 7 a 8), platí ustanovení věty prvé předchozího odstavce i o osvětlení této značky.

(5) Všechna motorová vozidla musí býti vzadu opatřena svítilnou, která by vrhala nazad červené světlo, pokud by témuž účelu nesloužila již zároveň svítilna zmíněná v odst.

3. nebo 4. Při motorových vozidlech s jedním nebo několika vlečnými vozy (§ 2, odst. 1.) musí býti tato svítilna upevněna na zadní straně posledního vlečného vozu.

§ 6.

V každém motorovém vozidle musí býti chovány za jízdy v nepropustném obalu obvazové a desinfekční prostředky, potřebné k poskytnutí první laické pomoci při úrazu, a to alespoň 2 větší a 2 prostředně veliké hotové obvazy pro první pomoc, 25 gr lučebně čisté obvazové vaty, kalikové obínadlo 10 cm široké a 5 m dlouhé a jodová tinktura.

ODDÍL DRUHÝ.

Značky na motorových vozidlech.

§ 7.

Každé československé motorové vozidlo musí býti opatřeno evidenční značkou (§§ 9 a 10), přidělenou příslušným evidenčním úřadem. Československá motorová vozidla mohou býti, i když nejedou přes hranice republiky Československé, opatřena rozeznávací značkou státní příslušnosti. Značka ta musí však vyhovovati ustanovením § 8 tohoto nařízení.

§ 8.

(1) Rozeznávací značku československé státní příslušnosti tvoří velká tiskací stojatá písmena ČS zcela jednoduchých tvarů, latinského písma bez jakýchkoli ozdob, namalovaná černě na bílé půdě oválného tvaru. U motorových vozidel o 2 kolech — ať s přivěšeným vozíkem (sidecarem) či bez něho — jsou písmena 8 cm vysoká a jejich rysy jsou 10 mm široké. U ostatních motorových vozidel jsou písmena 10 cm vysoká a jejich rysy jsou 15 mm široké. Rozměry oválné půdy činí v případě prvého 18 cm ve směru vodorovném a 12 cm ve směru svislém, v případě druhém 30 cm ve směru vodorovném a 18 cm ve směru svislém.

(2) Rozeznávací značka státní příslušnosti musí býti umístěna na motorovém vozidle vzadu na dobře viditelném místě. Namalována budiž na vozidle samém nebo na tabulce řádně na vozidle připevněné, jež jest zhotovena z trvanlivého materiálu o povrchu co možno hladkém. Má-li motorové vozidlo vlečný vůz nebo několik vlečných vozů (§ 2, odst. 1.), musí býti rozeznávací značka státní příslušnosti umístěna též stejným způsobem na zádi posledního vlečného vozu.

§ 9.

(1) Evidenční značka československých motorových vozidel — s výjimkou vozidel vojenské správy a vozidel podniků československé pošty a československých státních drah — sestává z písmena označujícího obvod zemského úřadu, v němž byla značka vydána, a z evidenčního čísla. Motorovým vozidlům z obvodu hlavního města Prahy jest však vyhrazeno zvláštní písmeno.

(2) Písmeny, zmíněnými v odstavci předcházejícím, jsou velká tiskací písmena latinského písma, a to:

pro zemi Českou (bez obvodu hlavního města Prahy)	Č,
pro zemi Moravskoslezskou	M,
pro zemi Slovenskou	S,
pro zemi Podkarpatoruskou	R,
pro obvod hlavního města Prahy	P.

(3) Evidenční číslo sestává nejvýše z pěti arabských číslic. Zemské úřady přidělí jednotlivým evidenčním úřadům (s výjimkou policejního ředitelství v Praze) určité skupiny čísel, a to jednak z číselné řady pro motorová vozidla o 2 kolech — ať již s přívěsným vozíkem (sidecarem) či bez něho —, jednak z číselné řady pro vozidla ostatní. Bude-li vyčerpána řada pětímístných čísel, započne se nová řada rovněž nejvýše pětímístných čísel, ke které se připojuje římské číslování.

(4) Písmena i číslice musí býtí stojaté, zcela jednoduchých tvarů záměnu vylučujících, bez jakýchkoli ozdob. Musí býtí provedeny bíle na černém podkladě. Celá značka musí býtí bíle ohrámována.

(5) V evidenčních značkách vydaných pro motorová vozidla o 2 kolech — ať již s přívěsným vozíkem (sidecarem) či bez něho — klade se písmeno a případná římská číslice za arabské číslice nebo pod ně. V evidenčních značkách, vydaných pro ostatní motorová vozidla, klade se písmeno a případná římská číslice před arabské číslice nebo nad ně. Písmeno, po případě římská číslice musí býtí od arabských číslic, jakož i mezi sebou odděleny vodorovnou čárkou přibližně stejné délky jako šířka číslice, jsou-li umístěny v jedné řádce s arabskými číslicemi. Arabské číslice evidenčního čísla musí býtí umístěny vždy jen v jedné řádce. Skládá-li se evidenční číslo z více než tří arabských číslic, musí býtí poslední tři číslice odděleny od

předcházejících tečkou o průměru, jako je rys číslice.

(6) Písmena a číslice evidenční značky musí býtí u motorových vozidel o 2 kolech — ať s přívěsným vozíkem (sidecarem) či bez něho — alespoň 8 cm vysoké a jejich rysy alespoň 1 cm široké, u ostatních motorových vozidel pak alespoň 10 cm vysoké a jejich rysy alespoň 1·5 cm široké.

(7) Evidenční značka pro motorová vozidla podniků československé pošty a československých státních drah sestává z písmena D a z evidenčního čísla. Evidenční značka pro motorová vozidla vojenské správy sestává pouze z evidenčního čísla, vydávaného postupně pro všechna motorová vozidla bez zřetele na počet kol. Jinak platí o obojích těchto značkách ustanovení předchozích odstavců s tím rozdílem, že evidence těchto vozidel vede se u příslušného ministerstva v dohodě s ministerstvem vnitra.

§ 10.

(1) Evidenční značka musí býtí provedena buď na tabulce z trvanlivého materiálu a s povrchem co možno hladkým, která je řádně (šrouby, nýty a pod.) připevněna na vozidle na místě dobře viditelném, nebo na vozidle samém na ploše rovné nebo jen nepatrně zakřivené taktéž na místě dobře viditelném.

(2) Na všech motorových vozidlech musí býtí umístěny dvě evidenční značky, a to jedna vpředu na vozidle a druhá vzađu. Má-li motorové vozidlo vlečný vůz nebo několik vlečných vozů (§ 2, odst. 1.), musí mítí kromě toho další evidenční značku umístěnou na zadní straně posledního vlečného vozu. Značky musí býtí umístěny kolmo na směr jízdy; u motorových vozidel o 2 kolech — ať již s přívěsným vozíkem (sidecarem) či bez něho — a u ostatních motorových vozidel tehdy, vybíhá-li tvar karoserie vpředu do špičky, může býtí však přední značka nahrazena dvěma značkami umístěnými ve směru osy vozidla, tak aby bylo lze značku s obou stran čísti.

§ 11.

Motorová vozidla cizích diplomatických missí v československé republice úřadujících, jejich přednostů nebo členů, jakož i motorová vozidla osob postavených na roveň přednostům nebo členům cizích diplomatických missí, mohou mítí kromě evidenční značky (po případě kromě rozeznávací značky státní příslušnosti) též označení CD umístěné na vhodném místě.

ODDÍL TŘETÍ.

Jízda motorovými vozidly na veřejných cestách.

§ 12.

(1) V uzavřených osadách je přípustno jeti maximální rychlostí 35 km za hodinu. Mimo uzavřené osady nesmí býti rychlost jízdy autobusů a nákladních automobilů stupňována přes 50 km za hodinu.

(2) Ustanoveními předchozího odstavce nejsou dotčeny předpisy, připouštějící za všech okolností jen takovou rychlost jízdy, aby řidič byl pánem této rychlosti, po případě měl vozidlo ve své moci, a aby bezpečnost osob a majetku nebyla ohrožována.

(3) Jízdu jest přiměřeně zvolnit a — je-li toho třeba — vozidlo, po případě i motor, zastavit:

na nepřehledných místech cest, zejména na nepřehledných křižovatkách,

v prudkých záhybech cest,

před železničními přejezdy,

při vyjíždění a vjíždění do vrat a domů,

na mostech a v úzkých ulicích,

na velmi oživených cestách, zejména v blízkosti škol, kdy žactvo do školy přichází nebo z ní odchází,

při setkání se s tažnými, jízdými nebo hnanými zvířaty, zvláště když jeví již z dálky nepokoj,

při kluzkém stavu cest,

když mlha i při osvětlení cesty brání náležitému rozhledu do dálky,

vůbec pak vždy, kdykoli je třeba zvýšené opatrnosti, aby bezpečnost osob a majetku nebyla ohrožena.

(4) Jízda buď taktéž přiměřeně zmírněna v uzavřených osadách při blátivém stavu vozovky, je-li nebezpečí, že rozstříkovaným blátem budou zasaženy osoby používající chodníku nebo okraje cesty vyhrazeného pro pěší.

(5) Uzavřenou osadou rozumí se skupina více budov, tvořících společné osídlení (obec, osadu nebo její část), v jejímž obvodu vzniká čilejší ruch podmíněný stykem jejích obyvatelů.

§ 13.

(1) Osoby, jichž rozpoznávací nebo ovládací schopnost jest podstatně snížena, na př. následkem opilosti, nesmějí motorové vozidlo řídit.

(2) Kouřiti za jízdy jest řidiči motorového

vozidla zakázáno. Vůbec musí se řidič vystříhati všeho, co by odvádělo značnou měrou jeho pozornost od řízení vozidla.

§ 14.

(1) Motorové vozidlo musí míti, je-li na veřejné cestě, v době noční vůbec, jakož i v době denní za soumraku, tmy nebo za husté mlhy rozžaty všechny předepsané svítilny a musí za jízdy osvětlovati cestu před sebou do náležité vzdálenosti.

(2) Osvětluje-li se cesta svítilnami (reflektory), jež jsou s to oslňovati, jest řidič motorového vozidla povinen, má-li se setkati s jinými vozidly, odstraniti oslnění, při čemž však cesta musí zůstatí účinně osvětlena alespoň na vzdálenost 25 m. Oslnění jest také odstraniti za jízdy uzavřenými osadami (§ 12, odst. 5.), pokud jsou dostatečně osvětleny, jakož i kdyby mohl býti oslněn řidič jedoucího železničního vlaku.

§ 15.

(1) Doprava osob nákladními automobily v prostorách určených pro náklad jest zakázána. Ze zákazu jest vyňata doprava osob potřebných pro dopravu nákladu, počítajíc v to jeho naložení a složení.

(2) Tento zákaz neplatí pro dopravu osob nutnou při živelních pohromách, katastrofách a neštěstích, a pro dopravu vojska a bezpečnostních orgánů vůbec. Kromě toho může okresní (státní policejní) úřad povolití podnikateli, aby dopravoval nákladními automobily své pracovní oddíly za účelem obstarání pracovních výkonů, bude-li vozidlo upraveno tak, aby bezpečnost dopravovaných osob byla zajištěna. Průkaz o tomto povolení musí míti řidič za jízdy s sebou.

§ 16.

(1) Osobním automobilem nesmí býti současně dopravováno více dospělých osob, než je možno na sedadlech v sedě umístiti.

(2) Ustanovení odst. 1. platí obdobně, jde-li o dopravu osob v přívěsných vozících (sidecarrech) motorových kol. Na motorovém vozidle o 2 kolech bez přívěsného vozíku (solo) smějí býti dopravovány nejvýše dvě osoby (jedna na sedadle pro řidiče, druhá na sedadle tandemovém). Doprava osob mladších 10 let v tandemu není však dovolena.

(3) V autobusech nesmí počet míst k sezení a k stání býti větší, než připouští maximální zatížení vozidla, a musí býti vyznačen na tabulce na vozidle umístěné.

§ 17.

V autobusech jest zakázáno kouřiti nejen řidiči, nýbrž i osobám ostatním.

§ 18.

(1) U nákladních motorových vozidel nesmí převyšovati náklad jejich největší dovolené zatížení.

(2) Na nákladním automobilu musí býti náklad umístěn tak, aby bezpečnost provozu nebyla ohrožena. Zejména jest dbáti toho, aby z nákladu nemohlo nic vypadnouti a aby nepřechýlval nepoměrně šířku vozu; za žádných okolností nesmí býti šířka nákladu větší než 3 m. Přes předek vozidla nesmí náklad přechýlvali tak, že by ohrožoval bezpečnost provozu. Přes zadní stranu vozidla (vlečného vozu) nesmí náklad přechýlvali více než 3 m. Přechýlvali-li náklad zadní stranu vozidla (vlečného vozu) více než o 1 m, musí býti při jízdě v noci, za soumraku, tmy nebo mlhy opatřen na zadním konci rozžatou svítilnou, která vrhá nazad červené světlo — a kde to není možno, červeným prismatickým sklem —, za dne pak červeným praporkem. Výška nákladu musí býti upravena tak, aby náklad nemohl nikde způsobiti škody, zejména poškoditi elektrická vedení.

(3) Dopravuje-li se náklad motorovým vozidlem osobním, musí býti umístěn tak, aby bezpečnost provozu nebyla ohrožena.

čl. II.

(1) Ustanovení tohoto nařízení nevztahují se v zemích České a Moravskoslezské na motorové pluhy a traktory používané v zemědělství, které podle úřední zkoušky svých typů jsou zařízeny tak, že při zatížení potřebném k jich provozu a řízení na dobré a rovné cestě nemohou překročiti rychlost 8 km za hodinu (min. nařízení ze dne 31. května 1913, č. 188 ř. z.), i když se jich používá vedle jejich vlastního určení k dopravě břemen.

(2) Ustanovení § 14, odst. 1., nevztahuje se na motorová vozidla použitá vojenskou správou při cvičeních po dobu cvičení, jsou-li učiněna jiná potřebná bezpečnostní opatření.

čl. III.

Jednání proti předpisům tohoto nařízení trestají — pokud nejde o čin přísněji trestný — okresní (státní policejní) úřady jako přestupek, a to v zemích České a Moravskoslezské podle min. nařízení ze dne 30. září 1857, č. 198 ř. z., pokutou do 200 Kč nebo vězením do 14 dnů, v zemích Slovenské a Podkarpatoruské pak podle § 16 zák. čl.

XL/1879, o přestupcích, pokutou do 200 Kč a vězením do 15 dnů.

čl. IV.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti za 14 dnů po vyhlášení. Ustanovení dosud platných předpisů, jež upravují týž předmět, pozbývají zároveň účinnosti. Zejména se zrušují, pokud se týče nahrazení příslušným ustanovením tohoto nařízení tyto předpisy:

§§ 4 až 6, § 10, § 29, § 30, § 32, § 36, odst. 3. a 4., § 45, věty 2. a 3., § 46, § 47 a § 50 nařízení ministerstva vnitra v dohodě s ministerstvem obchodu, ministerstvem veřejných prací a s ministerstvem financí ze dne 28. dubna 1910, č. 81 ř. z., jímž se vydávají bezpečnostní ustanovení policejní pro jízdu jízdných silostrojů,

§ 3, odst. 2., body 2 a 3, a odst. 3. a 4., § 4, odst. 2. až 4., § 28, § 43, odst. 2. a 3., § 44, § 47, § 48, věta 2., a § 49 min. nařízení č. 57000/1910 B. M. (uh. min. vnitra), o jízdě strojových vozidel na veřejných cestách, a to ve znění případných pozdějších předpisů,

dále nařízení zemského úřadu v Praze ze dne 10. září 1930, č. 433.987/23-6040,

zemského úřadu v Brně ze dne 30. listopadu 1930, č. 43.361/V/11,

zemského úřadu v Bratislavě ze dne 18. srpna 1930, č. 133.218/9, a

zemského úřadu v Užhorodě ze dne 2. ledna 1931, č. 150.819/IV z r. 1930, o zákazu dopravy osob nákladními automobily, a to i se všemi pozdějšími doplňky.

(2) Pro přizpůsobení vozidel ustanovením oddílu prvního a druhého ve čl. I. stanoví se lhůta 5 měsíců ode dne počátku účinnosti tohoto nařízení. V této době platí pro vozidla dosud nepřizpůsobená předpisy dosavadní.

(3) Účinnost tohoto nařízení končí dnem 30. června 1934.

čl. V.

Toto nařízení provedou ministři vnitra a veřejných prací.

Udržal v. r.

Dr. Slávik v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Spina v. r.
Hůla v. r.	Bechyně v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bradáč v. r.	Dr. Šrámek v. r.